

Мамо, дѣ е тате? *)

I.

— Мамо, дѣ е тате?

Дѣ се дѣва той?

— Ехъ, чедо, баща ти

Въ земи непознати

Отиде на бой.

— Ще ли да се върне

Той за Никулдень?

— Да, ще се завърне,

Тебе да прѣгърне,

Да зарадва менъ.

— Дълго вече, мамо,

Татко е на бой.

Страшно ли е тамо?

— Богъ бди надъ глава му,

Синко, не се бой.

— Ахъ да дойде, мамо...

Чакамъ армаганъ.

— Носи го отъ тамо

Съ пушката на рамо

Съ лаври увѣнчанъ.

Пакъ ще сме троица.

Леки дни, нощи. . .

На Василъ въ ржчица

Съ дълга сураквица

Ще го сурквашъ ти.

И пакъ, чедо сладко,

Нашъ е цѣлий свѣтъ:

При твоя скжпъ татко

Ще живѣймъ благатко,

Както по-напрѣдъ.

II.

Слѣдва сѣ гръмовна

Грозната война.

Всякъ день вѣсть гробовна.

Въ кжщата тжжовна

Скръбна тишина.

— Мамо, какъ се бави

Татко тамъ далечъ!

Насъ сами остави,

Нито много здраве

Изпрати ни вечъ.

— Потрай, чедо клето;

Той ще долети

Скоро отъ полето,

Да ми сгрѣй сърдцето,

Ще го видишъ ти.

III.

Но Василъ замина —

Не се връща той!

Чакатъ го двамина. . .

А той, клетъ, загина

Въ кървавия бой.

Майката копнѣе,

Синтъ чака сѣ.

Нощ. Фъртуна вѣе,

Грозно плаче, пѣе,

Стъклата тресе.

Нѣма сънь! Защо ли?

Майка скоква въ страхъ,

Жешко Бога моли

Отъ бѣди, неволи

Да запази тяхъ.

*) Изъ неиздадената сбирка: «Подъ гръма на побѣдитѣ».